

948.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 15 grudnia 1932 r.

o taksie za czynności komorników.

Na podstawie art. IX przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) zarządzam co następuje:

Rozdział I.**Przepisy ogólne.**

§ 1. Komornik pobiera za dokonywane czynności opłaty oraz sumy na wydatki według rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Osobom, którym przyznano prawo ubogich, służy uwolnienie od opłat i wydatków w zakresie wskazanym przez kodeks postępowania cywilnego.

Skarbowi Państwa służy uwolnienie od opłaty w takiej części procentowej, jaka z opłat tych przypada Skarbowi Państwa.

§ 3. Strona żądająca dopełnienia czynności przez komornika, obowiązana jest składać, w miarę postępowania czynności, zaliczkę na pokrycie spodziewanych opłat i wydatków.

Komornik nie podejmie wykonania czynności, zanim strona nie złoży odpowiedniej zaliczki. Nie dotyczy to jednak Skarbu Państwa oraz podmiotów, zastąpionych przez Prokuratorję Generalną co do należności z tytułu opłat.

Na opłatę za dokonanie sprzedaży komornik nie pobiera zaliczki.

§ 4. Opłaty i wydatki, od których strona była uwolniona lub których nie uiściła, komornik ściągnie od dłużnika.

Opłaty nieściągnięte od dłużnika wyegzekwuje komornik od strony, która zażądała spełnienia czynności, chyba że służy jej uwolnienie.

W toku egzekucji wszczętej z urzędu (art. VII przep. wpraw. pr. egz.) narosłe opłaty i wydatki obciążają dłużnika; jednakże wydatki poniesione w gotowiznie, jeżeli nie można ich ściągnąć od dłużnika, będą pokryte ze Skarbu Państwa.

Rozdział II.

O opłatach w ogólności.

§ 5. Opłaty są stosunkowe albo stałe.

Wysokość opłaty stosunkowej, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, zależna jest od wartości roszczenia.

Pełna opłata stosunkowa wynosi przy wartości:

	do 50 zł włącznie	2 zł
ponad 50 zł	„ 100 „	3 „
„ 100 „	„ 200 „	4 „
„ 200 „	„ 400 „	6 „
„ 400 „	„ 600 „	7 „
„ 600 „	„ 1000 „	8 „
„ 1000 „	„ 5000 „	„
za pierwsze 1000 zł		8 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł		3 „
ponad 5000 zł do 10.000 zł włącznie:		
za pierwsze 5.000 zł		20 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł		2 „
ponad 10.000 zł do 100.000 zł włącznie:		
za pierwsze 10.000 zł		30 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł		1 „
ponad 100.000 zł:		
za pierwsze 100.000 zł		120 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 10.000		5 „

§ 6. Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 2 zł.

Opłaty w sprawach spornych i egzekucyjnych.

§ 7. Pełną opłatę stosunkową pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości i za zajęcie wierzytelności i innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630, 639 § 1 k. p. c.;

2) za dokonanie opisu nieruchomości, nie mniej jednak niż 8 zł

3) za dokonanie sprzedaży przez publiczną licytację ruchomości, nieruchomości i praw, za dokonanie sprzedaży z wolnej ręki ruchomości lub w razie objęcia ruchomości przez wierzyciela — od uzyskanej ceny, nie mniej jednak niż 5 „

Jeżeli czynność wymieniona w p. 2 trwała dłużej niż 3 godziny, to za każdą następną rozpoczętą godzinę, opłatę podwyższa się o 2 „

Opłatę za dokonanie sprzedaży należy pobrać, choćby sprzedaż została uznana za niedoszlą do skutku z powodu nieuiszczenia w terminie ceny nabycia (art. 613 k. p. c.).

§ 8. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630 k. p. c., jeżeli zajęcie następuje przez zaznaczenie w protokole poprzedniego zajęcia (art. 587 § 1, 641 § 1 k. p. c.);

2) za zajęcie wierzytelności i innych praw majątkowych poza wymienionymi w art. 630 i 639 § 1 k. p. c.;

3) za sprawdzenie zajętych ruchomości bez równoczesnego dokonania zajęcia (art. 587 § 2 k. p. c.);

4) za opis zajętego prawa lub ruchomości (art. 634, 817 § 3 k. p. c.);

5) za oszacowanie.

Opłata za oszacowanie nie należy się, jeżeli oszacowania dokonywa komornik przy zajęciu, opisie lub sprzedaży.

Jeżeli oszacowania dokonywa komornik w toku egzekucji celem zniesienia współwłasności, opłatę za tę czynność oblicza się od sumy oszacowania.

§ 9. Opłata stała wynosi:

1) za doręczenie dokonane przez komornika, jeżeli obecność komornika przy doręczeniu jest konieczna i stanowi ono samodzielną czynność, z wyjątkiem doręczeń w toku sądowego postępowania egzekucyjnego . . . 0,80 zł

2) za wykonanie przymusu osobistego . 20 „

3) za przyjęcie sumy od dłużnika wierzytelności (art. 631 k. p. c.) przekazywanej wierzycielowi lub składanej do depozytu . . 1 „

4) za odebranie dłużnikowi dokumentu lub rzeczy ruchomej wraz z oddaniem ich wierzycielowi, do depozytu lub na skład (art. 633, 650, 812 k. p. c.) 5 „

5) za czynności związane z przeniesieniem zajętych ruchomości na inne miejsce . 3 „

6) za asystowanie stronie celem usunięcia oporu (art. 820 k. p. c.) 5 „

Jeżeli czynność, wymieniona w p. 4) — 6), trwała więcej niż godzinę, to za każdą następną rozpoczętą godzinę opłata zwiększa się o 2 zł.

Za doręczenie do rąk pełnomocnika lub kuratora, ustanowionych dla kilku uczestników, należy się wynagrodzenie za jedno doręczenie.

§ 10. Opłata stała wynosi:

1) za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości, usunięcie z niej ruchomości, wprowadzenie zarządcy w zarząd lub sekwestr nad nieruchomością:

a) przy nieruchomościach ziemskich o obszarze:	
do 3 ha	7 zł
do 8 ha	10 „
do 15 ha	13 „
do 30 ha	16 „
ponad 30 ha od każdego dalszego rozpoczętych 10 ha dodatkowo po . . .	1 „

b) przy nieruchomościach miejskich lub zakładach fabryczno-przemysłowych według szacunku ubezpieczeniowego:

do 3000 zł	7 „
do 10.000 zł	10 „
do 20.000 zł	13 „
do 100.000 zł	16 „
ponad 100.000 zł od każdego rozpoczętych 10.000 zł dodatkowo po . . .	1 „

2) za dokonanie eksmisji z lokalu:

a) jednoizbowego	3 „
b) dwuizbowego i większego:	
od pierwszej izby	3 „
od każdej następnej	2 „

Pomieszczeń pobocznych jak: przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie, alkowy i pokoje dla służby nie uwzględnia się przy obliczeniu opłaty.

Jeżeli czynność, wymieniona w p. 1) i 2), trwała dłużej niż 3 godziny, to za każdą następną rozpoczętą godzinę opłata zwiększa się o 2 zł.

§ 11. Jeżeli komornik po przybyciu na miejsce spełnienia czynności odstąpił od jej wykonania z powodu zapłaty lub z innych przyczyn, uzasadniających zawieszenie lub umorzenie postępowania albo wstrzymanie wykonania czynności, opłata wynosi:

1) w przypadku, gdy celem czynności był opis, oszacowanie lub licytacja — połowa opłaty, jakaby się należała za dokonanie tej czynności, przyczem w razie odstąpienia od licytacji opłatę oblicza się od ceny oszacowania;	
2) w innych przypadkach	3 zł.

§ 12. Opłatę w wysokości 2 zł pobiera się w przypadku:

- 1) niedokonania zajęcia z powodu braku przedmiotów, podlegających zajęciu;
- 2) nieodebrania rzeczy ruchomej z powodu jej nieodnalezienia (art. 638, 650, 812 k. p. c.);
- 3) niewykonania eksmisji;

4) niedokonania sprzedaży z powodu braku licytantów.

Opłaty w innych sprawach.

§ 13. Opłata stała wynosi:

1) za ofiarowanie pieniędzy wierzycielowi w imieniu dłużnika:	
do 500 zł	3 zł
ponad 500 zł	5 „
2) a) za dokonanie spisu majątku lub jego części;	
b) za opieczątowanie albo zdjęcie pieczęci bez dokonania jednocześnie spisu:	
za pierwszą godzinę	5 „
za każdą następną rozpoczętą godzinę	2 „
3) za aresztowanie osoby z powodu upadłości	20 „

Poza tem do czynności w postępowaniu niespornem i upadłościowym stosuje się odpowiednio przepisy § 5 — 12 rozporządzenia niniejszego.

Rozdział III.

Wydatki.

§ 14. Komornikowi należy się w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych jako to: na opłaty pocztowe, opłaty za doręczenia, uskuteczniane przez organa sądowe i gminne, na należności biegłych, koszty ogłoszeń w dziennikach, koszty przeniesienia i przechowania oraz należności osób przywołanych do czynności.

§ 15. Za każde doręczenie, niewymienione w § 9 i 14 i w toku sądowego postępowania egzekucyjnego, komornik tytułem wydatku pobiera — 40 gr.

§ 16. Nadto tytułem zwrotu wydatków za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów i innych pism, które w toku postępowania przy wykonywaniu czynności należy z urzędu sporządzić, komornik ma prawo pobrać na rzecz swoją:

1) od wniosku o wszczęcie lub podjęcie zawieszonyj lub wstrzymanej egzekucji należności pieniężnych połowę stawek wymienionych w § 5, jednak:	
a) przy egzekucji z nieruchomości nie mniej niż 10 zł a nie więcej niż 30 zł;	
b) przy egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych nie mniej niż 3 zł, a nie więcej niż 15 zł;	
2) od wniosku o wszczęcie lub podjęcie zawieszonyj lub wstrzymanej egzekucji roszczeń niepieniężnych:	
a) celem zniesienia współwłasności nieruchomości	15 zł
b) innych roszczeń niepieniężnych	3 „
3) od wniosku o wykonanie zarządzenia tymczasowego (zabezpieczenia powództwa) połowę wynagrodzenia w myśl p. 1) i 2) zależnie od rodzaju zarządzenia tymczasowego.	

§ 17. W postępowaniu niespornem i upadłościowym komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokołów, odpisów, za uwierzytelnienia i zaświadczenia — za każdą choćby rozpoczętą stronicę tych pism 50 gr.

Stronica arkusza powinna zawierać przeciętnie 25 wierszy a każdy wiersz 45 liter pisma.

W postępowaniu egzekucyjnym wynagrodzenie powyższe pobiera komornik tylko za sporządzenie na żądanie strony odpisów, uwierzytelnień, zaświadczeń. Za pisma, które komornik w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego powinien sporządzić z urzędu, nie pobiera on wynagrodzenia, unormowanego paragrafem niniejszym.

§ 18. Jeżeli komornik na żądanie strony wykonywa czynność w miejscowości odległej więcej niż 2 km od jego siedziby, ma prawo do wynagrodzenia w kwocie 40 groszy za każdy rozpoczęty kilometr odległości miejsca dokonania czynności od jego siedziby.

Jeżeli w czasie jednego przejazdu komornik wykonywa kilka czynności, należy mu się pełne wynagrodzenie według ustępu poprzedzającego od każdej czynności z osobna, chyba że wykonywa je w tej samej sprawie: W tym przypadku należy się komornikowi wynagrodzenie za jeden tylko przejazd.

Komornikowi nie służy prawo do diet i kosztów przejazdu według norm przewidzianych dla funkcjonarjuszów państwowych z powodu wykonywania poza jego siedzibą.

Rozdział IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 19. W sprawach wszczętych przed 1 stycznia 1933 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Na obszarze Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie w sprawach tych nie pobiera się opłaty sądowej od pism i załączników, wnoszonych do komornika; do spraw tych natomiast stosuje się przepisy rozdziału III z tą zmianą, że wynagrodzenie za sporządzenie z urzędu pism, wezwań, zawiadomień i obwieszczeń, pobiera komornik według

§ 17. Pozatem w tych sprawach komornik ma prawo do wynagrodzenia, ustalonego rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 129) niezależnie od miejsca gdzie czynność jest wykonywana.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc wszelkie przepisy w zakresie unormowanym tem rozporządzeniem.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*